

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ελευθερία Σαπουντζή

ΣΕ ΧΡΟΝΟ ΑΙΩΝΙΩΣ ΕΝΕΣΤΩΤΑ

ISBN 960-221-265-9, σχ. 24X17, σελ.52, εκδ. Σεπτέμβριος 2003, τιμή 10,00 € (χωρίς Φ.Π.Α.)

Η Ελευθερία Σαπουντζή γεννήθηκε το 1971 στην Αθήνα. Αποφοίτησε από το Εργαστήριο Υποκριτικής Τέχνης του «Αμφι-Θεάτρου» του Σπύρου Ευαγγελάτου και από το τμήμα Ψυχολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών. Σπούδασε Υποκριτική στην Hochschule der Kunste του Βερολίνου με υποτροφία του Γερμανικού κράτους. Ως ηθοποιός συμμετείχε σε αρκετές παραστάσεις μεταξύ των οποίων: **Δυσδαιμόνα ή Έργο για ένα Μαντήλι**, σε σκηνοθεσία Κ. Φοντούκη και **Ο Λον Ζουάν έρχεται από τον πόλεμο**, σε σκηνοθεσία Δ. Καταλειφού. Το 1993 εξεδόθη η ποιητική της συλλογή **Κληήρης Δευτέρα** από τις εκδόσεις Καστανιώτη. Μετέφρασε

και σκηνοθέτησε τα έργα **Φωτιά στο πρόσωπο**, στο «Θέατρο της Οδού Κεφαλληνίας» και **Ο Θεός είναι D.J.** στο «Θέατρο του Νότου». Το 2000 ανέλαβε τη συνδιεύθυνση του «Θεάτρου του Νότου» μαζί με τους Γ. Χουβαρδά και Θ. Μοσχόπουλο. Στις 22 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους, αναπάντεχα, μας άφησε σε ηλικία μόλις 29 ετών.

Ο καθένας που έχει μνηθεί στο ποιητικό ιδίωμα μπορεί να αντιληφθεί πως βρισκόμαστε πλέον μπροστά σε μια ώριμη ποίηση μορφολογικά και βαθιά απελπισμένη. Ιδίως τα ποιήματα που φαίνεται να γράφτηκαν στην ξενιτιά δεν πάσχουν τόσο από τη γνωστή νοσταλγία και δεν υποκύπτουν στο σύνδρομο της συναισθηματικής ιθαγένειας. Η ξενιτιά για την Σαπουντζή λειτουργούσε σαν μια πρόβα θανάτου, ως δοκιμή και δοκιμασία ενός άλλου τρόπου υπάρξεως ή σαν μια πρόγευση συμβίωσης με το Μηδέν. Και πάλι η ποίησή της δεν είναι εκτός κλίματος. Ανήκει, κρατώντας τις αρετές του προσωπικού ύφους και της αυτονομίας της, στη γενιά της και στα μοτίβα που η γενιά της καλλιεργεί.

Το 1993 είχα μεταφράσει για το «Αμφι-θέατρο» τις «Βάκχες». Η Ελευθερία μετείχε στο χορό της τραγωδίας. Την είχε ενθουσιάσει η απόδοση ενός στίχου του Ευριπίδη: «Αιωνίως θητεύω στο κάλλος».

Αφιέρωσε τη λίγη ζωή της στη θητεία του κάλλους και μας στέλνει από το νησί που ναυάγησε τη μοτιλία της, το στίγμα της μέσα στον ωκεανό «σε χρόνο αιωνίως ενεστώτα».

Κώστας Γεωργουσόπουλος